

குறள்நெறி

குறள்நெறி ஓங்கின் குடியரசு ஓங்கும்

நிறுவநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்

மின்னிதழ் 10 | வைகாசி 18, தி.பி 2052 | சூன் 1, கி.பி 2021

சிறப்பாசிரியர் குழு

முனைவர் பொற்கோ

(முன்னைத் துணைவேந்தர்,
சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி

(முன்னைத் துணைவேந்தர், தஞ்சைத்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இர.பிரபாகரன்

(மேரிலாந்து, அமெரிக்கா)

முனைவர் அன்புசெயா

(சிட்னி, ஆத்திரேலியா)

பாவலர் முரசு நெடுமாறன்

(மலேசியா)

பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன்

(மலேசியா)

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ

(பிரான்சு)

கவிஞர் அழ.பகீரதன்

(இலங்கை)

பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன்

(அயர்லாந்து)

திரு. எலியாசு

(சிங்கப்பூர்)

திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன்

(சுவிட்சர்லாந்து)

திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்

(கம்போடியா)

திரு.ஞானமுருகன்

(இங்கிலாந்து)

முனைவர் இராம சுந்தரம்

(கொரியா)

திருக்குறள் ஆய்வுப்பேரொளி

அறிஞர் க.த.திருநாவுக்கரசு

(உள்ளே)

அறிஞர் க. த. திருநாவுக்கரசு

முனைவர் க. த. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் குறுகிய காலமே வாழ்ந்தாலும் (1931-1989) காலவெள்ளத்தை எதிர்த்து நிலைபெறக் கூடிய பல ஆய்வு நூல்களைத் தமிழுலகுக்கு வழங்கியவர். இவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர், தமிழ் எழுத்தாளர், அறிஞர், திறனாய்வாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்னும் பன்முகப்பாங்கான ஆளுமைவீறு பெற்றுப் புகழோங்கிய பெருந்தகை ஆவார். மேலும் இவர் போன்று வரலாறு, கல்வெட்டு, மொழியியல், சமூகவியல், மானிடவியல், தத்துவம் போன்ற பல்வேறுபட்ட அறிதுறைகளில் புலமை பெற்ற பல்துறை அறிஞர்களை இன்று காணவியலவில்லையே?

திருக்குறள் நீதி இலக்கியம்

சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரங்களில் இவரும் ஒருவர். முனைவர் மு. வரதராசனாரின் படைப்பிலக்கியங்களை ஆய்வுசெய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். இவருக்கு சாகித்திய அக்காதெமி நிறுவனம் 'திருக்குறள் மணி' என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டியது. 1974ல் இவர் எழுதிய "திருக்குறள் நீதி இலக்கியம்" என்னும் தலைசிறந்த ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுநூலுக்கு சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கித் தன் பெருமையைத் தக்கவைத்துக்கொண்டது.

"திருக்குறள், மனிதன் ஒவ்வொருவனும் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள் மட்டும் நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் போதாது; அதை அடைவதற்கு அவன்மேற்கொள்ளும் செயல்முறைகளும் தூய்மையானவையாகவும் சிறந்தனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் ஒப்புயவர்வற்ற நூலாகும்." என்று திருக்குறளின் தனித்தன்மையை விளக்கும் திருக்குறள் மணி க.த. திருநாவுக்கரசு மனுதரும சாத்திரத்துக்கும் திருக்குறளுக்குமிடையேயான வேறுபாட்டைப் பின்வருமாறு அறுதியிட்டுரைக்கிறார்.

"தனது உயிரைக் காக்கவும் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் உயிரைக் காக்கவும் வன்முறைச் செயல்களில் ஒருவன் ஈடுபடலாம்" (8: 347350) எனவும், மூன்று நாள் பட்டினி கிடப்பவன் மறுநாளைக்கும் அதே நிலைதான் என்பதை அறிந்தால், அவன் திருடலாம்" (11:16) எனவும் மனுஉரிமை அளிக்கின்றார். ஆனால், திருவள்ளுவரோ, "தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்?" என வினவுவதோடு நிற்காமல், "ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும்செய்யற்க. சான்றோர் பழிக்கும் வினை" என அறிவுறுத்துகின்றார். இத்தகைய அடிப்படைக் கொள்கை வேறுபாடுகள் திருக்குறளுக்கு மனுதரும சாத்திரத்திற்கும் இடையே நிறைய உள்ளன" (திருக்குறள் மணி க.த.திருநாவுக்கரசு:திருக்குறளும் இந்திய அறநூல்களும்: பக்கம்.60)

இவர் எழுதிய திருக்குறள் நீதி இலக்கியம் என்னும் தலைசிறந்த ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுநூலைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கினால் அதுவே தனியொரு நூலாக விரிந்துவிடும். எனவே சுருக்கமாக அந் நூல் பற்றிய அறிமுகத்தைக் காணலாம்.

நூலின் தொடக்கப்பகுதியில் "அறம்" என்பதற்கு இவர் வழங்கும் விளக்கம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

"அறம் என்றால் என்ன? என்ற வினா எழுப்பினால் அதற்கு விடை காண்பது கடினமானது. அறம் என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன? 'அறு' என்ற வினைச்சொல் அடியாகப் பிறந்ததே 'அறம்' என்னும் சொல். இச்சொல்லுக்கு அறுத்துச் செல், வழியை உண்டாக்கு, உருவாக்கு, துண்டி, வேறுபடுத்து என்ற பலவகைப் பொருள்கள் வழங்கி வருகின்றன. இத்தகைய சொல் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் அறம் என்னும் சொல்லிற்குப் பின்வருமாறு விளக்கம் கூறலாம்.

மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியே - முழுநிறை வடிவமே அறம் என்று கூறுவர். 'பிறவிதோறும் மனிதனைப் பற்றிக் கொண்டு வரும் தீவினையை அறுத்தெறிவதே அறம்' என்ற ஆன்மீக விளக்கமும் இதற்குத் தரப்படுவதுண்டு". (திருக்குறள் - நீதி இலக்கியம் - பக் 23)

கிரேக்க, உரோமானிய, சீன, வடமொழி மெய்யப்பொருள்நூல்களுக்கும் திருக்குறளுக்குமிடையேயான வேறுபாட்டை விரிவாக இந் நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

சமற்கிருதமயம் - ஆதிக்கம் குறித்து டாக்டர் க.த. திருநாவுக்கரசு உரை

பெரியார் திறந்தநிலைப் பல்கலைக் கழகம் 9-3-1985, 10-3-1985 ஆகிய இருநாள்களிலும் சென்னையில் அறிஞர் பெருமக்கள் பங்குபெற்ற சமற்கிருதமயம் - ஆதிக்கம் (Sanskritisation) பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கத்தை நடத்தியது. சமற்கிருத மயமாக்கப்பட்டமை எனும் பொருள் பற்றிய கருத்தரங்கில், டாக்டர் க.த. திருநாவுக்கரசு ஆற்றிய உரை ஆய்வாளர்களுக்குப் புதிய தெளிவை ஏற்படுத்தும்வகையில் அமைந்தது. அதுவரை மானிடவியல் ஆய்வில் மருட்சி ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த "சமற்கிருதமயமாக்கல்" "பெரிய மரபு" "சிறிய மரபு" என்னும் மாயச்சொல்வழக்குகளின் பொருந்தாப் பண்பையும் போலித்தனத்தையும் போட்டுடைக்கும்வகையில் க.த.தி. அவர்களின் ஆய்வரை விளங்கியது.

இன்றைய காலச்சூழலுக்குத்தேவையான கட்டுரை என்பதாலும் அதன் செறிவும் சுருக்கமும் கருதியும் விடுதலை நாளிதழில் வெளியிடப்பெற்ற அக் கட்டுரையை அப்படியே வழங்கியுள்ளேன்.

இந்திய நாட்டில் பல்வேறு வகைப் பண்பாடுகள் உள்ளன. பண்பாடு என்பதனை எளிதில் விளக்க இயலாது. அறிவுத் துறைகள் பலவற்றிலும், எது பண்பாடு? எனும் வினாவிற்கு வெவ்வேறு வகையான விளக்கங்கள் தரப் பட்டுள்ளன. எனினும், எல்லாத் துறைகளுக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒரு பொதுவான விளக்கத்தைத் தருவதற்கு முயலலாம்.

பண்பாடு

இக்காலத்தில் வரலாறு என்பது, ஓர் இனத்தின்-நாட்டின்- நாகரிகத்தினை விளக்குவதாக, பண்பாட்டினைப் படம்பிடித் துக் காட்டுவதாக அமைய வேண்டும் என்று வரலாற்றுப் பேரறிஞர் அர்னால்டு டாயின்பி மொழிந்துள்ளார். இங்கே சுட்டப்படும் இரு சொற்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளுவோமானால், நம்முடைய நோக்கத்தை நன்கு வெளிப்படுத்த இயலும்.

உலக வாழ்க்கையில்-புறவாழ்வில் மனிதன் அடைகின்ற வியத்தகு முன்னேற்றங்கள், பெறுகின்ற பேறுகள் போற்றிப் பின்பற்றப்படுகின்ற நாள் வண்ணம், இன்பம் தரும் பகட்டு மிகு வாழ்க்கை வசதிகள் போன்ற யாவும் நாகரிகத்தின் கூறுகள் ஆகும்.

வாழ்க்கையில், மனிதன் முழு நிறைவை அடைவதற்கு முயலும் முயற்சியின் பயனாக அமைவது பண்பாடு. முழு நிறைவான வாழ்க்கை இனிமையும், ஒளியும் உடையதாக அமையும். முழு நிறைவான வாழ்க்கையைப் பெற மனிதர் கள் ஒன்றாகக் கூடி வாழ்வதால் உருவாகும் சமூக அமைப்பு களின் இயல்புகளாக அமைவது பண்பாடு. சமூகங்கள் பல சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாகப் பின்னிப் பிணைந்து இயங்கும்பொழுது, உருவாகும் வாழ்க்கை நெறி, பழக்க வழக்கங்கள், கலையுணர்வு, ஆட்சி அமைப்புகள், சிந்தனை முதிர்ச்சி ஆகிய அனைத்தும் இணைந்து ஒருவகைச் சமுதாய சிந்தனையாக வெளிப்படுவதே பண்பாடு எனலாம்.

இந்த வரையறையைக் கருத்தில் கொண்டு, தமிழ் நாட்டின் அரசியல் அமைப்புகள், வாழ்வியல், சமூக நிலை, சமயவுணர்வு, கலை வளர்ச்சி போன்றவற்றை மதிப்பிடுவதே இந்த ஆய்வரங்கின் நோக்கமாகும்.

சமற்கிருத மயமாக்குதல்

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக, இந்திய அறிவரங்கில், சமற்கிருத மயமாக்குதல் எனும் தொடரைப் பலர் பயன்படுத்துவதை அடிக்கடி நாம் கேள்வியுறுகிறோம். சமற்கிருத மயமாக்குதல் என்பதற்கு என்ன பொருள்? இந்தப் பாரத நாட்டில் எல்லாவற்றையும் சமஸ்கிருத மொழி வழிப்பட்ட பண்பாட்டின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளுக்கு, மானிட இயல் (Anthropology) அறிஞர்கள் சூட்டியுள்ள புதுமைப் பெயரே சமஸ்கிருத மயமாக்குதல் என்பதாகும்.

இந்தியாவில் சமற்கிருத மொழி வழிப்பட்ட நாகரிகமும் பண்பாடுமே சிறந்தவை. மற்ற மொழி வழிப்பட்ட பண்பாடு கள் எல்லாம் காட்டுவாழ் மக்களின் வாழ்க்கை நெறிகள். அவை யாவும் மட்டமானவை; கடுமையும் கொடுமையும் நிறைந்தவை; அவற்றில் உயர்ந்த சிந்தனைக்கும், கவர்ச்சிமிகு கலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் இடமே கிடையாது எனும் எண்ணப்போக்கின் அடிப்படையில் எழுந்ததே இக்கருது கோளாகும்.

எனவே, இந்தியப் பண்பாட்டின் தலையூற்றாய் விளங்குவது சமஸ்கிருத மொழிவழிப்பட்ட பண்பாடு. அதனுடைய தாக்கத்தினாலேயே, இந்தியா முழுமையும் நாகரிகமும், பண்பாடும் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியதுஎனும் கருத்தை நிலைநாட்ட முயலுவதே சமற்கிருத மயமாக்குதலின் அடிப் படை நோக்கமாகும்.

கிரேக்கர்கள் பண்டைக்காலத்தில், தாங்கள்தான் உலகி லேயே நாகரிகம் அடைந்தவர்கள்; மற்றவர்கள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டிகள் என்று கூறினர். இதைப் போன்றே, சமற்கிருத மொழிப் பண்பாட்டாளர்கள், மற்றவர்களை மிலேச்சர்கள் எனும் சொல்லால் சுட்டினர்.

மிலேச்சர்களையும், காட்டுமிராண்டிகளையும் நாகரிகம் அடையச் செய்ததையே சமற்கிருத மயமாக்குதல் எனும் தொடரால், இக்கால அறிஞர்கள் சுட்டுகின்றனர்.

இதனால், புலனாவது யாது? சமற்கிருத மொழிவழிப்பட்ட பண்பாட்டை உடையவர்களே, உலகிற்கு - சிறப்பாக இந்தி யாவிற்கு நாகரீக ஒளியைக் கொண்டுவந்து புகுத்தியவர்கள்; சமற்கிருத மொழியாளர் இந்தியாவிற்கு வராமல் போய் இருந்தால், இந்தியா இன்னும் காட்டுமிராண்டிகளின் நாடாகவே இருந்திருக்கும் எனும் தன்முனைப்பு வாய்ந்த எண்ணப்போக்கை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆரிய மயம்

சென்ற நூற்றாண்டு முதல் இந்த நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதி முடிய, உலக அறிஞர்களின் சிந்தனையில் ஆரிய மயமாக்குதல் (Aryanization) எனும் கருத்து நிலை வீறுடன் விளங்கியது.

உலக வரலாற்றில் சிறந்தவை, உயர்ந்தவை, போற்றத் தக்கவை, முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுபவை எனக் கருதப்பட்ட நாகரிகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அனைத்துமே ஆரியருக்கு உரியவை என்று நம்பப்பட்டது. இதனால், எல்லாரும் இந்தியப் பண்பாட்டை, ஆரியப் பண்பாடு எனவும், இசுலாமியர் வருகைக்கு முற்பட்ட இந்திய அரசுகளையும், ஆட்சிகளையும் ஆரியரின் ஆட்சி (Aryan Rule) என்றே குறிப்பிட்டனர். இதைத்தான், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆரிய மாயை எனும் பெயரால் அழைத்தார்.

இந்திய வரலாற்றின் தொடக்கக் காலத்தில் ஆரியரும், ஆரியர் அல்லாதவரும் பேரளவிற்குக் கலந்து உறவாடியதன் மூலம், புதியதொரு பண்பாட்டினை உருவாக்கினர் என்ப தில் யாருக்கும் அய்யம் இருக்காது. ஆனால், அந்தக் கலப்பின் விளைவாக உருவான புதிய பண்பாட்டில் உள்ள முனைப்பான தலைமைக் கூறுகள் யாவும், ஆரியருக்கு உரியனவாகும்; அவர்களுடைய மொழியே காட்டுமிராண்டி மொழிகளாக இருந்து வந்த பழங்குடி மக்களின் மொழிகளை அழித்து, அவற்றின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது; அல்லது அவற்றை எழுத்து வடிவம் பெற்று, இலக்கிய வளர்ச்சி அடையுமாறு செய்தது! என்பது பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரியாரின் கருத்தாகும்.

இந்நிலையில், ஆரிய மயமாக்குதல் எனும் பெயரினை ஏன் கைவிட்டுவிட்டு, சமற்கிருத மயமாக்குதல் எனும் புதிய திருப்பெயரை அறிமுகப்படுத்தினார்கள்? எனும் எண்ணம் எழுவது இயல்பாகும். இதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று, இரண்டாவது உலகப் போரினால் மனித இனம் பட்ட அல்லலாகும். ஆரியர்களே உலகில் ஆளப் பிறந்தவர்கள்? எனும் இடலரின் (Hitler) இனவெறியே, அப்போர் உண்டா வதற்கு மூலகாரணம் என்பதை யாவரும் உணர்ந்தனர். இதனால் யுனெஸ்கோ (UNESCO) நிறுவப்பட்டதும், உலகின் பல பகுதிகளில், இனம் என்பது ஒரு பொய்க்கதை (Race is a myth) எனும் பொருள்பற்றி மாநாடுகளும், கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்பட்டன. இவற்றின் முடிவாக, உலகில் எங்குமே கலப்பற்ற-தூய்மையான-இனம் ஒன்று கூட இன்று இல்லை என்று அறிஞர்கள் முடிவாகினர்.

மற்றொரு காரணம் தமிழ்நாட்டில் திராவிட இயக்கம் தோன்றியமையாகும். இந்த இயக்கத்தின் நோக்கையும் போக்கையும் கண்டு, உள்ளார்ந்த தன்னல நோக்கம் கொண்டவர்கள் அஞ்சினர். இதனால் ஆரியராவது-திராவிடராவது? எனும் கருத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். பிராமணர்கள் ஆரியர் அல்லர்; தமிழர்களே எனும் கருத்தைப் பரப்ப முயன்றனர்.

இதன் விளைவாகவே, மொழிவழிப் பண்பாடு பற்றிய எண்ணப் போக்கினை இந்திய அறிஞர்கள் வளர்த்தனர். இந்த நிலையில், பிறப்பால் பிராமணரும் இந்திய மானிட இயல் அறிஞருமான டாக்டர் எம்.என். சிறீநிவாசன், சமற்கிருத மயமாக்குதல் எனும் தொடரைத் தம்முடைய இந்திய கிராமங்களின் நிலை சிறப்பாக கூர்க்கு கிராமங்கள் எனும் ஆய்வேட்டில் 1956 அளவில் பயன்படுத்தினார். இப்புதுமை யான பெயர், உலக அரங்கில் மிக விரைவாகப் பரவியது. இதனால் சமற்கிருத மயமாக்குதல் எனும் தொடர் பெரு வழக்கிற்கு வந்தது.

பெரிய-சிறிய மரபுகள்

இந்திய மானிட இயல் அறிஞர் படைத்த இப்பெயரை ஏற்றுப் போற்ற, அமெரிக்கர்கள் தயங்கினர். இதனால், புதியதொரு பெயரை அவர்கள் படைத்து வழங்கலாயினர்.

சமஸ்கிருத வழிப்பட்ட எண்ணப் போக்கையும், வாழ்க்கை முறையையும் இணைத்து, பெரிய மரபு (Great Tradition) எனும் பெயரால் சுட்டினர். வடமொழியின் தாக்கத்திற்கு இரையாகாத பிற மொழிகளின் எண்ணப் போக்கையும், பண்பாட்டையும் சிறிய நெறி (Little Tradition) எனும் பெயரால் குறிப்பிடலாயினர். பெரிய மரபாக மாற்றுதல் என்பது இவர்கள் சமற்கிருத மயமாக்குதலுக்குக் கொடுத்த பெயராகும்.

இன்று மேற்கு நாட்டு அறிஞர்களுள் பலர், பெரிய நெறி, சிறிய நெறி எனும் தொடர்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். உருசிய, ஆசிய நாடுகளின் அறிஞர்களே சமற்கிருதமயமாக்குதல் எனும் தொடரினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்விரு பெயர்களும், பண்பாட்டைச் சமற்கிருத மயமாக்குதலையே உணர்த்துகின்றன.

ஆனால், நீலகண்ட சாத்திரியார் போன்ற வரலாற்று அறிஞர்கள், ஆரிய மயமாக்குதல் எனும் தொடரையே, தொடர்ந்து பயன்படுத்தியுள்ளனர். அறிஞர் க.த.திருநாவுக்கரசு காட்டிடும் ஆய்வுநெறியே இன்றைய ஆய்வாளர் பின்பற்றவேண்டிய நெறி என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயின் இன்றைய பேராசிரியர்கள் பொழுதுபோக்கு எழுத்துகளுக்கும் புலமைப்படைப்புகளுக்கும் வேற்றுமை தெளியவியலா வெள்ளந்திகளாய் விளங்குகின்றனர். விளம்பரத்துக்கு வீங்குபவர்களாகவும் வெளிச்சம் தேடும் விட்டில்களாகவும் கலங்குகின்றனர்.

ஆய்வுப்போக்குகள் ஆரியமாயை வழிப்பட்டதாகவும் தமிழின் முதன்மையை இருட்டடிப்புச் செய்பனவாகவும் அமைந்துவருகின்றமை வெள்ளிடைமலை.

எருமன் தீக்கன், செலுதன் போலோக்கு எனப் பெருகிவரும் ஆரியவழிப்பட்ட ஆய்வாளர்கள் செல்வாக்குப் பெற்று ஆய்வுப்பாதையையே மடைமாற்றிவருவதை இற்றைப் பேராசிரியர்கள் சற்றும் உணர்ந்திலர். இவர்களுக்கு க.த.தி.அவர்களின் இந்தக் கட்டுரை ஓர் விழிப்புணர்வை வழங்கும் என நம்புகின்றேன்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது பணிஓய்வு பெறச் சில திங்கள்களே இருந்த சூழலில் டாக்டர். க. த. திருநாவுக்கரசு இயற்கை எய்தினார். அரிய ஆய்வுகள் பலவற்றை வழங்கவிருந்த பேரறிஞரைக் காலம் கவர்ந்துசென்றது தமிழுக்குப் பேரிழப்பு.

தமிழர் அனைவரும் பயன்பெறும்வகையில் இவர் இயற்றிய நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை:

அ) ஆங்கிலம்

Studies in Tamil and Greek Literature

Chieftains of the Sangam age

A Critical study of Dr. Mu.Va's works

ஆ) தமிழ்

சிந்துவெளி தரும் ஒளி (1959)

வாழ்வும் வரலாறும் (1960)

தமிழர் நாகரிக வரலாறு - விடிவெள்ளி (1962)

தம்மபதம், (1971), பாரி நிலையம், சென்னை.

முதலாம் ராசராச சோழன் (1975)

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை

வரலாற்று வஞ்சி (1976)

திருக்குறள் நீதி இலக்கியம் (1977), சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

அறிஞர் அறவாழி (1978) மணியகம், சென்னை

இலங்கையில் தமிழ்ப்பண்பாடு (1979)

பர்மாவில் தமிழ்ப்பண்பாடு (1982)

தாய்லாந்தில் தமிழ்ப்பண்பாடு (1982)

தமிழ் நிலவு

திருக்குறளும் இந்திய அறநூல்களும், சான்றோர் கண்ட திருவள்ளுவர்

அடிமை விலங்கு

பழந்தமிழ் மொழியியல்

வாழ்வும் இலக்கியமும்

சிந்துவெளி எழுத்து வடிவங்கள் (1982)

திருக்குறள் கற்பனைத் திறனும் நாடக நலனும், (1982) சென்னை

பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழ்ப்பண்பாடு, (1987) உலகத்

தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

திருக்குறள் நூலடைவு, தமிழுறவு வெளியீடு, சென்னை

தொல்காப்பிய நூலடைவு, தமிழுறவு வெளியீடு, சென்னை

தமிழ்ப்பண்பாடு, (2009) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

ஒளி விளக்கு

மானிடவியல் சொல்லகராதி, (1972),

திருநெல்வேலி தென்னிந்தியா

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.

மொழிபெயர்ப்பு

ராஜாராம் மோகன் ராய் : இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் வரிசை, சாகித்ய அகாதெமி

ஜீவானந்த தாஸ் : இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் வரிசை, சாகித்ய அகாதெமி

லட்சுமிநாத பெசுபருவா : இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் வரிசை, சாகித்ய அகாதெமி

அகாதெமி

பதிப்பித்தவை

திறனாய்வு அணுகுமுறைகள், (1989) (கு. பகவதி இணைப்பதிப்பாசிரியர்),

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

மானிடவியல், தொல்லியல், அகழ்வாய்வியல், வரலாறு, மெய்ப்பொருளியல், ஒப்பி லக்கிய ஆய்வு, இலக்கியக்கோட்பாட்டியல், மொழியியல், வரலாறு எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் பட்டை தீட்டப்பெற்ற வைரமாகக் க.த.தி.மிளிர்ந்தார். இவரது நூல்கள் அறிவுக் கருவூலமாகப் புதிய பல ஆய்வுகளுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. புனைகதைகளிலும் பொழுதுபோக்கு எழுத்துகளிலும் பெருநாட்டம் செலுத்திவரும் இன்றைய பேராசிரியர்கள் க.த.தி.நூல்களைக் கற்று அவரது ஆய்வுநெறியில் அணிதிரளும் காலம் மலருமா?

பட்டிமன்றம் தொடர்

கிராமத்தில் பட்டினத்தான் பட்ட பாடு

- பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

நிகழ்ச்சி நடந்த இடம்: காந்திகிராமம்- திண்டுக்கல்

பொருள்: அண்ணல் காந்தியடிகள் பின்பற்றியவற்றுள் ஆற்றல் மிகவாய்ந்தது வாய்மை நெறியா? ஒத்துழையாமை நெறியா? அருளுடைமை நெறியா?

இந்தப்பட்டிமன்றம் என்னால் மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சி. ஏனென்றால் காந்திகிராமப்பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவிய பெருமக்கள் அமர்ந்து கேட்ட பட்டிமன்றம் இது. இரவு 12 மணிவரை இனிதே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி.

எங்கள் நிகழ்ச்சியில் பங்குபெற்றோர். வாய்மை (சத்திய) நெறியே என்ற அணியில் சாலமன் பாப்பையா, ஒத்துழையாமை (சத்தியாக்கிரக)நெறியே என்ற அணியில் கவிஞர். கதி. சுந்தரம், அருளுடைமை (அகிம்சை) என்ற அணியில் பேராசிரியர் சீனி.சொளமியநாராயணன்.

நான் எனது முன்னுரையில் திருக்குறளின் பெருமையை எடுத்துக்கூறிக் காந்தியடிகளுக்கு திருக்குறளின்மீது இருந்த பற்றினையும் அதை அவர் முழுமையாகக்கற்றுக் கொள்ளாமைக்கு வருந்தியதையும், அவர் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்தபோது தமிழ்மக்களோடு கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த நட்பையும் குறிப்பாகத் தில்லையாடிய வள்ளியம்மை செய்த போராட்டத்தை அவர் மதித்த திறத்தையும் குறிப்பிட்டேன். பிறகு அணித்தலைவர்களாகிய பெரும் பேச்சாளர் மூவரும் தங்கள் வாதங்களை அழகுற எடுத்து வைத்தனர். அவர்களும் திருக்குறளை மையப்படுத்திப் பேசினர்.

வாய்மை என்ற அதிகாரம்தான் திருக்குறளின் அச்சாணி என்று தனது வாதத்தைத் தொடங்கினார் சாலமன் பாப்பையா.

"பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம் பிற செய்யாமை நன்று"

என்ற திருக்குறளின் அடிப்படையில் அடிகள் தனது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்ட வகையையும் அதற்குச் சோதனை வந்தபோது அவர் எப்படி அவற்றை எதிர்கொண்டு வெற்றியடைந்தார் என்றும் அழகுறப் பேசினார். காந்தியடிகள் வாய்மையைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு எவ்வளவு இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொண்டார் என்பதை மனமுருகக் கூறினார்.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தமைதான் காந்தியடிகளின் தனிச்சிறப்பு என்று கவிஞர் கதி.சுந்தரம் முழங்கினார். ஆங்கிலேயரை இந்திய மண்ணைவிட்டு விரட்டிய ஆயுதமே ஒத்துழையாமைதான். தீமைக்கு அடங்கிப் போகாமல் அதை அறம் என்ற கூரான ஆயுதம் கொண்டு வெல்லவேண்டும்- கொல்லவேண்டும் என்று இதனைத்தானே திருவள்ளுவர் தனது நூல் முழுமையும்

சொல்லியுள்ளார் என்று சொன்னார். உண்ணா நோன்பைக் குழந்தைகளிடம் இருந்தும் பெண்களிடமிருந்தும் தான் காந்தியடிகள் கற்றுக்கொண்டிப்பார் என்று சொல்லிக் கைதட்டல் வாங்கிக் கொண்டார்.

அடுத்து அருளுடைமை என்ற அணியில்பேச வந்த சவுமியநாராயணன் அருளுடைமை என்ற அதிகாரத்திலிருந்து

"தெருளாதான் மெய்ய்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்"

என்ற திருக்குறளை எடுத்துக்காட்டிக் காந்தியடிகள் அருளுடைமையினால்தான் வலிமைபெற்று ஆங்கிலேயரை இந்திய மண்ணைவிட்டு விரட்டினார் என்றார்.

எல்லோரும் பேசிமுடித்து நான் தீர்ப்புரை வழங்க எழுந்தபோது எனக்குப் பெரிய இடையூறு முளைத்தது.

வேறொன்றும் இல்லை. அவர்கள் அழைத்திருந்த நடிகர் ஜெயசங்கர் கொடைக்கானலிலிருந்து வந்து சேர்ந்துவிட்டார். சிறிது நேரத்திற்குமுன் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டே வந்ததன் காரணம் இப்போதுதான் எனக்குப் புரிந்தது. நான் என் தீர்ப்புரைக்குத்தான் கூட்டம் பெருகுகின்றது என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டுவிட்டேன். இப்போது எனது பைத்தியம் படல் எனத்தெளிந்தது. யாருக்காகக் கூட்டம் பெருகியது என்று விளங்கியது. சரி அவரோ திரைப்படநடிகர், ஒப்பனையோடு வந்திருந்தார். காந்திகிராம அதிகாரிகள் என்னிடம் "என்ன செய்யலாம்" என்று கேட்டனர். நான் சொன்னேன் அவரைப் பேச அனுமதிப்போம். அதன்பிறகு நான் யார் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பேசுகிறேன் அது எனக்குப் பழக்கம் என்றேன்.

ஜெய்சங்கர் மேடை ஏறினார். அப்போது "ஜெய்சங்கர் அவர்களே எவ்வளவு கூட்டத்தை நான் உங்களிடம் தருகிறேன். இதே அளவுகூட்டத்தை என்னிடம் தந்துவிட்டுத் தான் நீங்கள் மேடையிறங்கவேண்டும்" என்று சொல்ல. அவரும் "அப்படியே செய்கிறேன் ஐயா" என்றார். கூட்டம் கைதட்டி ஆரவாரித்தது. அன்றுமுதல் அவர் என்னுடன் இறுதிநாள்வரை நட்புக் கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் அவர் பேசிமுடித்தபிறகு அவருக்காக வந்த கூட்டம் அவருடன் போய்விட்டது. காந்திக்காக வந்த கூட்டம் எனக்காகக் காத்திருந்தது. எனது தீர்ப்புரையைச் சொன்னேன். வாசகர்கள் நம்ப மாட்டீர்கள். அரைப்பங்கு மக்கள் அப்படியே அமர்ந்திருந்தனர். நடிகர் ஜெய்சங்கரும் அமர்ந்து கேட்டார். இந்த நிகழ்ச்சியை எங்கள் பட்டிமன்றக் குழுவில் அன்று நானும் நடிகர் ஜெயசங்கரும் பட்டபாட்டைக் குறிக்கும் வண்ணம் "கிராமத்தில் பட்டினத்தான் பட்ட பாடு" என்று குறிப்பிட்டு மகிழ்வோம்.

எனது தீர்ப்புரை:

அருளுடைமை நெறி ஒரு தனி மனித வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துக்கு துணைசெய்யும். ஆனால் ஒரு சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கோ ஒரு நாட்டின் விடுதலைக்கோ துணை நிற்காது.

ஒத்துழையாமை நெறி ஒரு தனி மனித வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்துக்கு துணைசெய்யாது. ஆனால் ஒரு சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கோ ஒரு நாட்டின்

விடுதலைக்கோ துணை நிற்கும். ஆனாலும் அது ஒரு தற்காலிக வெற்றியே தவிர வாய்மை நெறி போன்று என்றும் நிலைத்து நிற்கும் வெற்றியன்று.

"பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யமை நன்று" குறள் 297

என்ற திருக்குறளின் விளக்கத்தைச் சொன்னேன்.

வாழ்க்கையில் பல இடர்ப்பாடான இடங்களில் எல்லாம் வாய்மைதான் காந்தியடிகளுக்கு ஒளிகாட்டி வழிகாட்டியது.

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு" - குறள்-299

அதனினும் மேலாக காந்தியடிகள் தமது வாழ்க்கையைத் திருக்குறளின் நெறியாகிய வாய்மை வழியில் நடத்தியதால் இன்று மட்டுமல்ல என்றும் உலக மக்களின் உள்ளத்துள் எல்லாம் நிற்பார் என்று சொல்லி நிறைவு செய்தேன்.

"உள்ளத்தால் பொய்யாக ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன் -குறள் 294

பேராசிரியர் சி.இலக்குவனாரின் குறள் விளக்கம்

காமத்துப்பால் (அதிகாரம்-109)

தகையணங்குறுத்தல்

தலைமகன் தலைவியைக் காணுங்கால் அவள் அழகால் உந்தப்பட்டு அதனால் உளம் வேறுபடுதல். அமைதியாக இருந்த ஆடவரின் உள்ளம் பெண்ணின் தோற்றத்தால் வருந்தத் தொடங்குதல்.

'தகை அணங்குறுத்தல்' என்றால் 'அழகு வருத்தத்தை அடைவித்தல்' என்பதாகும். தலைவியைக் கண்ட தலைவன் கூறுகின்றான்.

**"அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு"**

அணங்குகொல்=வருத்தும் அழகுத் தெய்வமோ?

ஆய்மயில் கொல்லோ=ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட அழகிய மயிலோ?

கனங்குழை மாதர்கொல்=கனத்த காதணியை அணிந்துள்ள பெண்தானோ?

என் நெஞ்சு=என் உள்ளம்.

மாலும்=ஒன்றும் அறிய இயலாது மயங்கும்.

ஒரு பெண்ணை ஓர் ஆடவன் விரும்புவதற்கு முதல் துணையாக அமைவது அவள் அழகே. அழகிய பெண்ணைக் கண்ட தலைமகன் அவன் அழகு நலத்தில் மயங்கிக் கூறுகின்றான்

"கனங்குழை=கனவிய குழைய உடையாள்" எனக் கூறி ஆகுபெயர் என்பர் பரிமேலழகர். 'கனங்குழை மாதர்' என்பது பொருத்தமுற அமைந்திருக்கும் போது 'கனவிய குழை' என்று பிரித்துப் பொருள் கூறுவதன் சிறப்பு ஒன்றுமில்லை.

'கொல்' என்பது ஐயத்தையும் வினாவையும் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

பண்டைத் தமிழர் வியப்பு, வினா, ஐயம் முதலியவற்றை உணர்த்த இடைச் சொற்களையே பயன்படுத்தினர். இவ்வடையாளங்கள் பிற்காலத்தில் கொண்டவே.

**"நோக்கினாள்; நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து"**

நோக்கினாள்=என்னைப் பார்த்தாள்;

நோக்கு= என பார்வைக்கு.

எதிர்நோக்குதல்=எதிராகப் பார்த்தல்.

தாக்கு அணங்கு=வருத்தும் தெய்வம்.

தானை= படையையும்.

கொண்டன்னது உடைத்து=உடன்கொண்டு வந்துள்ள தன்மையை உடையது.

அவன் நோக்கினான்; அவளும் நோக்கினாள். அவன் நோக்கும்போதே அவளும் எதிர்நோக்குதலைக் கண்டு அப்பார்வையால் கவரப்பட்ட அவன், இயல்பாகவே அழகால் வருத்தக்கூடி அவள் கூர்ந்து நோக்கியமையான், வெல்வதற்குப் படையையும் கொண்டு வந்து விட்டாள் எனத் தான் அவளுக்கு அடிமையாகிவிட்டதை அறிவிக்கின்றான்.

**"பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை;இனிஅறிந்தேன்
பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு"**

கூற்று என்பதனை=உயிருண்ணும் 'எமன்' என்று சொல்லப்படுவதனை.

பண்டு அறியேன்=முன்பு அறியாதவனாய் இருந்தேன்.

இனி அறிந்தேன்= இனிமேல் அறிந்தவனாகி விட்டேன்.

பெண் தகையால்=அது பெண் தன்மையுடன்.

பேரமர்க் கட்டு=பெரியனவாய் அமர்த்த கண்களை உடையது.

கூற்று என்பது உயிரைக் கொண்டு செல்லும் ஒன்றாகக் கதைகளில் கூறப்படும் கற்பனையின் பாற்பட்டது.

தலைமகளைக் கண்டவுடன் வருந்தத் தொடங்கியதால் தன்னைக் கொல்ல வந்த கூற்று எனப் புனைந்து கூறுகின்றான் தலைமகன். தலைமகள் வடிவில் வந்துள்ள கூற்று பெண்ணழகுடன் பெரிய கண்களையும் கொண்டுள்ளது என்கின்றான்; கண்கள் அங்குமிங்கும் அசைந்து கொண்டேயிருப்பனால் அமர்த்த - பொருகின்ற தன்மையுள்ள - கண்கள் என்கின்றான்; இவ்வாறு அவள் அழகின்பால் கவர்ச்சியுற்று வருந்துவதனை வெளிப்படுத்துகின்றன.

**"கண்டார் உயிர்உண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்தகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்."**

பெண்தகை=பெண்ணிற்சிறந்த.

பேதைக்கு=இளம் பெண்ணிற்கு.

கண்=கண்கள்.

கண்டார் உயிருண்ணும்=தம்மைப் பார்த்தவர் உயிரைக் கொண்டு செல்லும். தோற்றத்தால்=வடிவத்தோடு.

அமர்த்தன=பொருந்தி இருந்தன. (அல்லது தம்முள் பொருதுகொண்டு இருந்தன.)

காதலியின் கண் பார்வையே காதலனை வயப்படுத்த வல்லது. அவளை அடையும்வரை அவன் தன்னைச் செயலற்றவனாகவே கருதுவான்; ஆகவே. உயிர் உளதோ இலையோ என்று ஐயுற்று வருந்துவான்.

அவள் கண்கள் தன் உயிரைக் கொண்டு சென்றதாகவே கருதித் தலைவன் வருந்துகின்றான்.

**"கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து"**

கூற்றமோ=(என் உயிரைக் கொண்டு செல்ல உள்ளன போல் காணப்படுவதால்)
எமன்தானோ?

கண்ணோ=என்னைக் காண்பதனால் கண்கள் தாமோ?

பிணையோ=அங்கும் இங்கும் நாணி ஓடுவதனால் பெண்மானோ?

மடவரல்=அழகிய இப்பெண்ணின்.

நோக்கம்=கண்பார்வை.

இம்மூன்றும்=இம்மூன்றன் தன்மைகளையும்.

உடைத்து=பெற்றள்ளது.

தன்னை வருத்தும் தன்மையால் கூற்றம் என்றும், மாபோல் ஓரிடத்தில் நிலைத்து
நில்லாது ஓடிக் கொண்டுள்ளமையின் பிணையென்றும் கண்களைச் சிறப்பித்துக்
கூறுகின்ற நயம் பாராட்டத்தக்கது.

**"கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குநர்
செய்யல மன்இவள் கண்."**

கொடும்புருவம்=வளைந்த புருவம்.

கோடா=நடுபிலை தவறாது.

மறைப்பின்=மறைத்தால்.

இவள் கண்=இவள் கண்கள்.

நடுங்கு=நடுங்குதற்குக் காரணமாய்.

அஞர்=துன்பத்தை.

செய்யலமன்=செய்ய மாட்டா.

கண்கள் புருவத்தால் மறைக்கப்படலாம். ஆனால், இவள் புருவங்கள் இவள்
கண்களை மறைக்கவில்லை. 'கொடிய புருவம்' என்னும் பொருளிலும் கொள்ள
'கொடும்புருவம்' என்றான். ஒன்றும் செய்யாதவரைத் துன்புறுத்துதல் கூடாது.
கண்ணோடு நெருங்கியிருக்கும் புருவம் நட்புரிமையால் கண்களைத் தடுத்து
நிறுத்தலாம். அங்ஙனம் தடுக்காததனால் நடுநிலை தவறிவிட்டது என்று
கூறுகின்றான் தலைவன்.

'கோடா' என்பதற்கு மலையாக, கரையாக என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.
உயரமான ஒன்று இடையே நின்றால் பொருளைக்க காண முடியாதன்றோ? ஆகவே,
புருவம் கோடு-கரை போன்று மறைக்கலாமே என்று தலைவன் கருதுகின்றான்.

**"கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்"**

மாதர்=இப்பெண்ணின்.

படாமுலைமேல்=சாயாத முலைகளின் மேல் உள்ள.

துகில்=ஆடை. கடா=மதம் பொருந்திய.

களிற்றின்மேல்=யானை மீது இடப்பட்டுள்ள.

கட்படாம்=கண்ணை மறைக்கும் முகபடாம் போன்றதாகும்.

பெண்களின் உறுப்புக்களுள் முலைகளும் ஆண்களை வருத்தும். முலைகளின் மேல் ஆடை பொருந்தியிருப்பதை யானையின் முகத்தில் இடப்பட்டுள்ள அழகிய திரைக்கு ஒப்பிடுகின்றான் தலைவன். முகபடாம் யானையின் கண்களை மறைத்துக் கொண்டு இருக்கும். கண்கள் மீது பொருந்தியிருப்பதனால் 'கட்படாம்' எனப்பட்டது.

**"ஒண்ணுதற் கோஓ உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு"**

ஞாட்பினுள்=போரின்கண்.

நண்ணாரும்=நேரிடையாகப் பொராத பகைவரும்.

உட்கும்=கேள்வியுற்று அஞ்சற்கு ஏதுவாய்.

என் பீடு=என் வலிமை.

ஒண்ணுதற்கோ ஓ--ஒன்றுதற்கோ ஓ=ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய பெண்ணிற்கோ

உடைந்ததே=அழிந்ததே. அழகிய பெண்ணைக் கண்டு வலியிழந்த ஆடவர் வரலாறு எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு.

நண்ணார்=பொருந்தாதவர், பகைவர். இங்கு 'நண்ணார்' என்பதற்குப் போரின்கண் வந்து பொருந்தாதார் என்று கூறியது அதில் உள்ள 'உம்'மையால். அஃது உயர்வு சிறப்பும்மை.

'ஒண்ணுதற்கு' என்பதனை ஒளிபொருந்திய நெற்றிக்கு என்பதிலும், ஆகுபெயரால் பெண் என்றே கூறுவது பொருத்தமுடையது.

**"பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்
கணிஎவனோ ஏதில தந்து."**

பிணையேர்=மான் பிணையை ஒத்த.

மடநோக்கும்- அழகிய பார்வையும் போன்றதாகும்.

நாணும்=கண்டாரைக் கவரவல்ல நாணிணையும்.

உடையாட்கு=பெற்றிருப்பவட்கு.

ஏதில தந்து=தொடர்பற்ற-செயற்கையான நகைகளைப் புனைவித்து.

அணி எவனோ=அணிதல் என்றுக்கோ?

இயற்கையழகே இவள்பால் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வழகே கண்டாரை வருத்தும். இன்னும் செயற்கை நகைகளை அணிவித்து அழகை மிகுதிப்படுத்தித் தன்னை வருந்துதல் வேண்டா என்று கூற நினைத்த தலைவன் அணிகள் இவட்கு வேண்டாவே என வருந்துகின்றான்.

**"உண்டார்கண் அல்ல தடுறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று"**

அடு நறா=உண்டாக்கப்படும் கள்.

உண்டார்கண் அல்லது=உட்கொ ண்டவர் மாட்டுக் களிப்பை உண்டுபண்ணுவதல்லாது. காமம்போல்=காதலுக்குரியார் போல்.

கண்டார்=கண்டார் மாட்டு. மகிழ் செய்தல்=மகிழ்ச்சியைச் செய்தல். இன்று=இல்லை.

அறிவை மயக்கும் செயலில் கள்ளும் காதலும் ஒரு தன்மையனவே. ஆனால், காதலுக்குரியரை (நினைக்குந்தோறும்)பார்க்குந்தோறும் மகிழ்ச்சியுண்டாகும். கள்ளோ உண்டவர்க்குத்தான் மகிழ்ச்சிதந்து மயக்கும்; கண்டவர்க்கு மகிழ்ச்சியைத் தாராது.காதலுக்குரிய பெண்ணையும் கள்ளையும்ஒப்பிட்டுள்ளதன் நயம் எண்ணத்தக்கது. கள்ளுண்ணாமையை வலியுறுத்திய வள்ளுவர் கள்(நறா)ளையும் உவமையாகக் கொண்டு வந்தது மக்களியல்பு நோக்கிப் போலும்!

'நறவு' கள்ளினும் வேறுபட்ட ஒன்றாக அக்காலத்தில் புலவரும் அரசரும் பிறரும் உண்டு வந்த ஒன்றாகும். ஆயினும், நறவும் கள்ளும் தன்மையில் ஒன்றுதான்.